

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VI. Christus commendat Matrem Ioanni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

æterni Judicis sævum mandatum: *Quantum glorificavit se, & in delitijs fuit, tantum date illi tormentorum & luctuum*: pro mensura deliciarum erit & mensura pœnarum. Itaque quidquid agas, quamcunque in partem te vertas, seriùs, ocyus luendum tibi est, hîc, vel illic; igne, aut aquâ; lacrymis, vel flammis. Tua est optio: elige, vel hîc cum Christo in cruce, vel postea sine Christo in igne. Sta cum Maria juxta crucem, & sic cum Christo transibis ex hoc mundo ad Patrem. Potestne Jesus esse in cruce, Maria juxta crucem, nec Jesus, nec Maria usquam, vel unquam sine cruce? Si ita est, *absit mihi gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi*. Ibi erit mea spes mihi misero, ubi est Mater misericordiæ. Ibi erit totum meum solarium in omni desolatione, ubi est *Deus totius consolationis*. Mihi mundus erit crucifixus, & ego mundo, ut moriar mundo, & vivam Christo. Stabo, dum vivam juxta crucem cum Maria; perseverabo in cruce, dum moriar cum Jesu, ut per crucem post mortem, illuc perveniam, ubi regnabo cum Jesu & MARIA.

§. VI.

Christus commendat Matrem Ioanni.

Filius Dei jam proximus ut Matri, sic & morti: antequam commendavit spiritum suum in manus Patris, voluit dilectum suum discipulum commendare in manus Matris suæ, dicens: *Mulier ecce filius tuus.*

O tristis commutatio! Ergone Fili sic oblivisceris Matris tuæ? Non ergò amplius Maria erit Mater Jesu, nec Jesus Filius Mariæ? *Fili quid fecisti*

LUC. 2.

nobis sic? Quæ hæc est rerum conversio, tradere mihi Ioannem pro Iesu? seruum pro Domino, discipulum pro Magistro, nepotem pro filio, hominem pro Deo, filium Zebedæi pro Filio Dei?

Hebr. 4.
12.

Dolor
Mariæ
iuxta
mensu-
ram a-
moris.

Lib. 21. de
civit. 6.
26.

Lib. de
Excell.
Virg. c. 5.
T. 2. Ser.
61. art. 3.
6. 2.

Verè hic Sermo Filij Dei erat penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad divisionem anime & spiritûs. Hic erat gladius Simeonis, qui penetrabat animam Virginis. Dolor ejus quantus fuerit, facile erit ex ejus in Filium amore assequi. Deipara sola tanto Filium prosequabatur amore, ut illo simul junctos homines universos, Angelosque antecederet. Nunc autem pro mensura amoris est mensura doloris: quia, ut benè D. Augustinus, *tantum necesse est urat dolor, quantum hæsereat amor.* Tam immensa igitur fuit afflictio Virginis ex illo amore dimanans, ut dixerit D. Anselmus: *Quidquid crudelitatis inflictum est corporibus Martyrum; leve fuit, aut potius nihil comparatione tua passionis.* Plus asserit D. Bernardus: *Tantus fuit dolor Virginis, quod si in omnes creaturas divideretur, omnes subito interirent.* Nec mirum: quia utriusque, & Matris, & Filii, erat cor unum, & anima una. Sed juvat hic audire D. Augustinum de hoc dolore differentem: *Cruciat te, Domine Iesu, crux tua, sed non minus Mater tua: cruciat te dolor tuus, sed non minus dolor ejus. Non est mirum si doles, & condoles; si pateris, & compateris, bone Fili, in desolatione Matræ, in separatione Matræ, in commendatione Matræ. Nunquam enim te deseruit: non in infantia, non in pueritia, non in adolescentia, non in juventute, non in passione tua. Nunquam defuit tibi ejus solatium, sed nec obsequium. Lactat infantem, audit & sequitur præducentem, videt & comitatur patientem; contemplatur opprobria, intuetur vulnera, audit tua verba. Tu verò, bone Iesu, quamquam esset dolor intolerabilis, plaga insani-*

nabi-

nabilis, in agonia mortis, & ultimo spiritu constitutus non oblivisceris Matris tuae: caput inclinas, & eam in Matrem Ioanni commendas: & eum sibi in filium adoptas. Felix depositum, singulare privilegium, in signo solatium! Urgebat te siquidem Praeceptum, Domine Iesu. Iussisti: Honora Patrem tuum, & Matrem tuam: servitium quod ipsa exhibuit tibi, exemplum posteris relinquendum. Considerare libet, bona Mater, & genitrix, & nutrix, & filia desolata, quis sit dolor tuus, qua angustia tua. Vides crucifixum unigenitum tuum, mutat filium Magistrum in Discipulum, Regem in militem, Dominum in servum, omnipotentem in deficientem. Revera viscera tua penetrat gladius, configit animam tuam lancea, & clavus, lanceat mentem tuam spinarum aculeus, lacerat cor tuum Filij tui amarus aspectus: deest fortitudo, marcescit pulchritudo. Vulnere Filij tui, sunt vulnere tua; crux Filij tui, est crux tua; mors ejus, mors tua. Nutrix quomodo dimittis alumnus, mater filium, ancilla Dominum? unâ die orbatis Patre, & Filio. Ex quibus omnibus illud possumus ratiocinando elicere; Dolores, quos Cor Deiparae innocentissimum vel uno die persensit, illis videlicet 24. horis, quas ultimas Christus nefandos inter cruciatus vixit, acerbiores fuisse, quàm quidquid Martyres omnes passi sunt, vel patienter à primo mundi ortu, usque ad interitum; ab Abele, usque ad postremum ab Antichristo interimendum. Sola ergò anima Mariæ supergressa est Martyrum cruciatus, & tormenta universa. Sed ecce, dum illa Regina Martyrum atrocissimum in monte Golgoteo, sine sanguine patitur martyrium: dum illa Consolatrix afflictorum, gravissimè affligitur, & decumano veluti fluctu obruitur tristitia, no-

Nieremb.
de Amore
B. V. c. 15.

Maria
omni-
bus in
Matrem
data.

Joan. 3. 16

Rom. 8. 31

Sap. 7. 11.

bis omnibus fertilissima offertur seges lætitiæ. Nec enim soli Joanni, sed nobis singulis, adeoque universæ Ecclesiæ dictum est à moriente Christo: *Ecce Mater tua*. Quanta Christi in nos charitas, quanta & nostra per Matrem ejus felicitas! De Patris æterni charitate, & dilectione sic scribit D. Joannes: *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret*. Quid ni & nos dicamus: *Sic Filius Dei dilexit mundum, ut Matrem suam unicam daret*? Dedit, quando in uno Joanne omnibus dixit: *Ecce Mater tua*. Imò verò hic possem paucis immutatis usurpare verba D. Pauli: *Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam Filio suo proprio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum*. Ita dico: *Si Deus (hoc est, Christus Filius Dei) pro nobis, quis contra nos? Qui etiam propriæ Matri non pepercit, (dum voluit illam pro nobis juxta Crucem sic affligi) sed nobis omnibus tradidit illam: dum illa verba protulit, Ecce Mater tua*. Concludit Paulus, & ego cum Paulo: *Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit: Quomodo non etiam cum illa Matre omnia nobis donavit*? Dicat nunc igitur quilibet, traditâ sibi tali Matre, cum Salomone: *Venerant mihi omnia bona pariter cum illa*. O peccator! erigere nunc in spem, & confide: *Ecce Mater tua*. O verbum plenum immensæ lætitiæ! dum nobis assignatur Mater, quæ est plena gratiæ. Ipsa est Mater Dei, & hominis; Mater rei, & Judicis, Mater miserorum, & Mater misericordiarum. Si Maria est Mater tua, ergò & Jesus est frater tuus; & Pater ejus, pater tuus; ergò & regnum ejus, hæreditas tua. Nunc ergò illam dilige; est enim Mater pulchræ dilectionis. Si sis miser, spera in eam; est enim Mater misericor-

ricordiæ : si indiges gratiâ, invoca eam: est enim Mater gratiæ. Si crucem suspicias, dicitur tibi cum Pilato: *Ecce homo*: si Crucem despicias, *Ecce Mater*. In homine Deo, vides vulnera, in virgine Matre, vides ubera. In medio positus, quò me vertam, ad vulnera, an ad ubera? Ad Filium, qui pendet in Cruce; an ad Matrem, quæ stat juxta Crucem? Pascunt me vulnera. lactant me ubera: ex utrisque oritur mihi certa salutis fiducia. Non possum errare quocumque me vertam. Si ad te, ô Jesu confugiam, dicis mihi: *Salus tua ego sum*. Si ad te, ô Maria, confugiam, audio: *Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino*. Ubique promittitur salus: sed quia tu Salvator tuis verbis me legas ad Matrem dicendo: *Ecce Mater tua*; tuâ veniâ cum illa conferam, ut fructum referam. O Domina, imò quia sic placitum fuit ante Filium tuum, ô Mater, ecce Filius tuus, qui jam moritur pro me, me tanquam filium delegat ad te: audi Filium tuum loquentem, & exaudi pro reverentia ejus. Dicit ille tibi de me: *Ecce Filius tuus*. Potestne negare Filio, & tali Filio, & Filio, in quo tibi semper bene complacuiisti, & Filio jam morienti? Vult Filius tuus ut me suscipias in Filium tuum: sunt ultima Filii tui, ad te, & pro me verba: ergò fiat mihi secundum verbum ejus. Audiam ergò ex ore tuo verba illa, quæ Filius tuus à Patre, quem ab æterno Pater genuit: *Dominus dixit ad me*: (nimirum Pater ad Filium?) *Filius meus es tu; ego hodie genui te*. Ita Mater mea, dic & mihi stans juxta crucem: *Filius meus es tu, ego hodie genui te*. Si filius tuus sum ego, jam Mater mea es tu. Hoc dicit mihi Filius tuus: *Ecce Mater tua*. Nunc ergò petitionem unam parvulam ego deprecor à te, ne con-

Ps. 34. 30

Prov. 8.

35.

Psal. 2. 2.

3. Reg. 2.

20.

fundas faciem meam. Quandoquidem dicat mihi filius tuus, jam & frater meus, quia tu mater mea; *Ecce Mater tua*: hoc unum obsecro, & salvus fuero: *Monstra te esse Matrem.*

§. VII.

Valedicit Filio Mater.

Petiisti ut mater Dei se monstraret erga te esse matrem: petit & illa vicissim à te: monstra te esse filium. Monstrabis, si exemplum dilecti Christo discipuli sequaris, qui de se ipso ita scribit: *Et ex illa hora accepit eam discipulus in suam.*

Ex illa hora. O felix hora, & ter felix hora, quâ accipitur Maria in Matrem. Venit hora, & jam est, quando Christus, quem hic agnoscis præsentem, & adoras, tibi dicit tacitè ex hac ara, quod altâ voce è Cruce dixit suo dilecto Discipulo: *Ecce Mater tua.* Hâc ipsâ horâ, quâ hæc verba pronuntio, hoc dicit: cur non hâc horâ accipis illam in tuam? In tuam Dominam, ut ei servias; in Patronam, ut ei confidas; in Advocatam, ut ab ea patrocinium expectes; in Reginam, ut ei obedias; in Matrem, ut eam diligas, & ab ea vicissim diligaris. Cur non ex hac hora totum te ei offers, tua illi obsequia consecras, tuam ei voluntatem resignas? Sed ecce, dum ego de Matre ago, Filius morti proximus dicit mœstum & simul extremum Matrivalè. Sciens ergò Jesus quia venit hora, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem, ultimò alloquitur Matrem: